

ת"פ 5940/03/20 - מדינת ישראל נגד יאיר מלאוסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5940-03-20 מדינת ישראל נ' מלאוסי

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סמי חוראני מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) המאשימה
נגד
יאיר מלאוסי
ע"י ב"כ עו"ד אלי פוקסברומר מטעם הסניגוריה הציבורית הנאשם

גזר דין

גרסה מותרת בפרסום ללא פרטים הנוגעים למשפחת הנאשם

הקטעים המקוריים שהושמטו סומנו בכוכביות (***)

כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו 15 שנים, לפי סעיף 5(א) וסעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ושיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי לנאשם היה פרופיל פעיל בפייסבוק תחת שמו. כמו-כן הופעל על-ידי גבר המכונה מ"פ פרופיל פייסבוק מדומה הנחזה להיות פרופיל של נערה כבת 14 (להלן הנערה). הנאשם יצר קשר עם הנערה באמצעות אפליקציית המסנג'ר הנכללת בפייסבוק וזו הציגה עצמה כנערה בת 14, עולה מארה"ב. היא אף שלחה לנאשם תמונת פני נערה לבקשתו. לאחר שיחה קצרה, אמר הנאשם לנערה, כי מכיון שהיא קטינה, הוא עלול להישלח לכלא אם המשטרה תגלה על אודות השיחה ביניהם, והנאשם ביקש לדעת האם הוא יכול לסמוך עליה. בהמשך ציין הנאשם כי גילו 35 שנה, למרות שהיה בן 45 באותה עת. בהמשך ביקש הנאשם לדעת איך נראה גופה של הנערה וביקש ממנה לשלוח לו תמונה של השדיים שלה. הנערה סירבה. הנאשם ביקש ממנה לגעת בעצמה ולאונן, וכן ביקש לקיים שיחת וידאו. הנערה ציינה, כי המצלמה במכשיר הטלפון שלה שבורה. הנאשם הדריך את הנערה להתפשט ולגעת באיברי גופה, לרבות בשדיה, תוך שהוא ציין שהוא מאונן. לאחר מכן אמר לה הנאשם להכניס את אצבעה לאיבר מינה. הנערה השיבה כי "זה כואב", והנאשם הורה לה ללקק את אצבעה ולהחדירה לאיבר מינה. הנערה ציינה שוב, כי הפעולה מכאיבה לה, אך הנאשם אמר לה להחדיר את אצבעה "עד הסוף". הנערה ציינה, כי הדבר "מרגיש לה כואב ומוזר". בהמשך, שלח הנאשם לנערה תמונה של איבר מינו, וביקש ממנה לשלוח תמונת עירום שלה והיא סירבה. בסוף השיחה הורה הנאשם לנערה למחוק את כל ההודעות ביניהם, ובהמשך שב ודרש זאת עד שהנערה הבטיחה לעשות זאת. בנוסף, מחק הנאשם את ההודעות האמורות מהטלפון שלו.

עמוד 1

מהלך הדין

כתב האישום הוגש לאחר קיום הליך של שימוע במסגרתו הוגש כתב אישום, שבהמשך תוקן מסיבות טכניות, תוך שהצדדים הסכימו לטעון באופן חופשי לעניין העונש. הנאשם נשלח לשירות המבחן ובהמשך נשלח לממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים, כאשר הדחיות בהגשתם מעת לעת, נבעו מהמלצות שירות המבחן בשל שילוב הנאשם בטיפול. מהתסקירים עולה, כי הנאשם באמצע שנות הארבעים לחייו, נשוי ואב לילדים קטינים**** הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לאחר שבמשך מספר שנים למד במסגרות חוץ ביתיות, ולאחר מכן שירת שירות צבאי מלא. לאחר מכן עבר הכשרה בתחום האבטחה ועבד בתחום זה במשך שנים רבות, למעשה עד למשפטו. מאז הוא אינו עובד כשירות המבחן סבר שיש קשר לנסיבותיו המשפחתיות המורכבות. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והביע חרטה מלאה. הוא השתלב בטיפול קבוצתי בשתי קבוצות ייעודיות לעברייני מין, והוא משתתף באופן פעיל ומגיע לפגישות באופן סדיר. שירות המבחן עמד על כך שבשל מאפייניו של הנאשם***, הוא אינו מפיק את המירב מן הטיפול אך עושה כמיטב יכולתו. בתסקיר האחרון חל שיפור ניכר בהתנהלותו של הנאשם, הן בהיבט הטיפולי, ובעיקר בהיבט התפקודי - הוא החל לעבוד בעבודה מסודרת שבה המעסיק מעריך אותו מאוד. בסופו של יום, שירות המבחן המליץ על הטלת של"ץ בהיקף נרחב, וכן על הטלת צו מבחן שיבטיח את המשך הטיפול בשירות המבחן.

חוות הדעת הממונה על עבודות השירות

הממונה מצא את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות בבית העלמין בגבעת שאול בירושלים, החל מיום 31.3.2022.

ראיות וטיעונים לעונש

במסגרת הראיות לעונש הוגש לי מכתב המלצה מאת מעסיקו של הנאשם, שכתב כי הנאשם עובד מסור ונאמן, שעובד שעות רבות ביום, אינו מחסיר ימי עבודה, ויש כוונה לקדמו למשרת מנהל משמרת. בנוסף, הוגש לי מכתב מאת הרווחה, המלמד על נסיבותיו המשפחתיות הקשות של הנאשם.***

בנוסף, שמעתי את אחותו של הנאשם שליוותה אותו במסגרת ההליכים באופן צמוד, ועמדה על השינוי הגדול שחל בנאשם, במיוחד בחצי השנה האחרונה, ולאחר שמצא עבודה שבה הוא מוצא סיפוק, ברכה וייעוד. היא סברה, כי אם יישלח הנאשם לעבודות שירות, הישגיו בשנתיים האחרונות ירדו לטמיון והנזק שייגרם לו ולמשפחתו יהיה בל ישוער.

אשר לטיעונים לעונש - מחד, הדגיש ב"כ המאשימה את חומרת המעשים ואת מודעותו של הנאשם לפסול שבהם. לעמדת המאשימה, בנסיבות העניין, ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות כשהמתחם מתחיל במספר חודשים של מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד חודשי מאסר ארוכים בפועל. ב"כ המאשימה יצא חוצץ נגד עמדת שירות המבחן, שהשתנתה מהמלצה על עבודות שירות לשל"ץ, ללא הצדקה מספקת, לגבי דידו. מאידך, טען הסניגור שאם יוטלו על

הנאשם עבודות שירות, הדבר יחתור תחת כל מאמציו של הנאשם לכפר על מעשיו ולעבור תהליך שיקומי, ובמיוחד תחבל בהישגו, למרות תקופה קשה זו של מגפת הקורונה, למצוא עבודה לאחר תקופה ארוכה שבה לא עבד, בשל המקרה הנוכחי. הסניגור היפנה לכך שבית המשפט הוא ש"הרביץ תורה" בנאשם ודחף אותו לעבוד, וכעת, שלילת פרנסתו של הנאשם בדרך של מאסר בעבודות שירות, לא תתיישב עם האינטרס הפרטני והציבורי כאחד, של שיקום הנאשם.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתת בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - בית המשפט העליון ציוונו להתייחס בחומרה לעבירות מסוג זה. ברע"פ 2958/21 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 29.4.2021) (**עניין פלוני**): "חומרה רבה יש לייחס לעבירות מין ברשת האינטרנט בקטינים, וזאת לאור המסוכנות הגלומה בהן, קלות ביצוען, נפישותן לאחרונה, הפגיעה הפוטנציאלית בילדים וילדות, והקושי לפקח על רשת האינטרנט ולאחר עבריינים מסוג זה. על כן, יש להשית ענישה מוחשית ומשמעותית בגין עבירות מסוג זה, ובכך להגביר את ההרתעה מביצוע העבירות... חשיפת קטניות וקטינים לתכנים מיניים ופורנוגרפיים עלולה לצלק את נפשם, לעוות את תפיסותיהם באשר למיניות תקינה, ולפגוע בחינוך מיני בריא" (פסקה 7).

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר בעבירה מתוכננת, כאשר הנאשם יצר קשר ביוזעין עם פרופיל שנחזה להיות שייך לנערה כבת 14, מתוך מודעות מלאה לנסיבה זו, מתוך מודעות מלאה לפסול ולעבירה הגלומה במעשה, ובהמשך מתוך ניסיון למחוק את עקבותיו מתוך מטרה לחמוק מעיני רשויות האכיפה. בכך יש חומרה יתירה, שכן הנאשם הכניס עצמו ביוזעין למצב מסוכן זה, תוך מתן העדפה מוחלטת למציאת פורקן למאוויו המיניים, תוך התעלמות מהנזק האדיר שעלול להיגרם לקורבן, הקטינה. בפועל, פעולתו של הנאשם נחשפה הודות לפעולתו של אזרח שהחליט "לחשוף פדופילים", ולכן מעגל הנזק היה קטן. אלא שהנזק הפוטנציאלי מסוג זה של עבירות - ובמיוחד הדרישה מאת מבוגר המופנית לקטינה לבצע בעצמה מעשים מיניים, לצד חשיפת אברי מינו של הבגיר בפני הקטינה - הוא לא פחות מרצח נפשו של קטין הנחשף להתנהגות נתעבת שכזו.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בהמשך לציטוט מעניין פלוני, הכלל הוא מאסר בפועל בעבירות מסוג זה.

א. **בעניין פלוני** - נדון עניינו של נאשם שהתכתב וניהל שיחות וידאו עם סוכנת שהתחזתה לקטינה בת 13. הוא הציע לה עצות מיניות וחשף עצמו בפניה וביצע אקטים מיניים מול המצלמה. הוא הואשם בניסיון הטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, ניסיון מעשה מגונה וניסיון לגרם מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14. אושר במקרה זה עונש של 10 חודשי מאסר בפועל;

ב. רע"פ 5248/20 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 18.8.2020) - כאן נדון נאשם ל-18 חודשי מאסר על בסיס מתחם שבין 9 ל-28 חודשי מאסר. הנסיבות היו של יצירת קשר עם סוכנת לנערה כבת 13 וביצוע 3 ניסיונות מעשה מגונה ומספר רב של ניסיונות הטרדה מינית;

ג. עפ"ג (ב"ש) 24914-10-19 מ"י נ' סתיו (מיום 2.2.2020) - התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם שנדון לשל"ץ. העונש הוחמר ל-9 חודשי עבודות שירות על בסיס מתחם שבין 12 ל-30 חודשי מאסר. שם דובר בשלוש עבירות של ניסיון הטרדה מינית ועבירה של ניסיון מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14. שם פעל הנאשם מול סוכנת שהתחזתה לנערה כבת 13.5 שנים. בית המשפט חרג מהמתחם בשל שיקולי שיקום;

ד. רע"פ 1527/20 דה-לוי נ' מ"י (מיום 27.2.2020) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בעניינו של אותו נאשם הוא הורשע בשתי עבירות של ניסיון הטרדה מינית ושתי עבירות של ניסיון מעשה מגונה, כשפעל מול סוכנת שהתחזתה לקטינה כבת 13, חשף את עצמו ודרש ממנה לבצע בעצמה מעשים מיניים. אושר מתחם שבין 12 ל-30 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על הנאשם עבודות שירות וערעור המדינה התקבל והעונש הוחמר ל-12 חודשי מאסר, כשנקבע כי הכלל בעבירות מסוג זה הוא מאסר בפועל: "בית המשפט קמא נתן בצדק משקל רב לחומרת העבירות, ובית משפט זה קבע כי בעבירות מסוג זה אין מנוס בדרך כלל מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח..." (בפסקה 6).

מתחם הענישה - בנסיבות המקרה, יש לקבוע מתחם שבין 9 ל-15 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל משפחה וילדים***. לאחר חשיפת העבירות כאן, פוטר הנאשם מעבודתו בה עבד לאורך כמעט שני עשורים, והוא מצא עצמו מובטל במשך כשנתיים, דבר *** שהעצים את המצוקה הגדולה ממילא בבית. לאחרונה, עם זאת, חל מהפך של ממש, שעה שהנאשם התנער, וגילה שביכולתו למצוא עבודה בתחום אחר, בו הוא מוצא סיפוק, והוא מוערך מאוד על-ידי מעסיקו. לכך יש משמעות רבת רבדים - הן ביחס להעצמתו האישית של הנאשם, הן ביחס למוטיבציה שהדבר נותן לו להתמיד במסלול טיפולי שיקומי, ובעיקר, ביחס לשובו להיות גורם מפרנס ותומך במשפחה שמצבה מורכב בלשון המעטה. יש בכך להפיג, ולו במעט, את המצוקה הקשה בה שרויה המשפחה שמצוקותיה וצרכיה הם רבים, למרבה הצער. אדם שיכול לכלכל את עצמו ונזקק פחות לסעד ולשירותים מטעם המדינה, הוא אדם עצמאי וגאה יותר, שפוטנציאל התרומה שלו לחברה גדול יותר. הנאשם נרתם לטיפול לכל אורך הדרך ופעל כמיטב יכולתו, שהלכה והשתפרה עם הזמן, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתסקיר האחרון. לכן, מובן לי לגמרי השינוי בעמדת שירות המבחן.

המיקום במתחם - נוכח חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת מחד, ונסיבותיו של הנאשם מאידך, מיקום הנאשם בתחילת המתחם ושליחתו לעבודות שירות, מתיישבים עם עקרון ההלימה.

חריגה מטעמי שיקום ונסיבות אישיות - אלמלא הנסיבות החריגות עליהן עמדתי, שהן שילוב של שיקום בפועל ופוטנציאל להמשך שיקום - שניהם גבוהים, ונסיבות אישיות קשות מאוד, היה מקום להטיל על הנאשם עונש בעבודות שירות. אלא שסברתי, ששליחתו של הנאשם כעת לריצוי מאסר בעבודות שירות, ימיט עליו ועל משפחתו אסון של ממש, ינפץ את התקווה שהחלה לנצנץ בעיניו של הנאשם רק בחודשים האחרונים, מכוח הבנתו שעליו לצאת מהבית ולחזור לשוק העבודה למרות הקשיים, ובמיוחד מכוח הבנתו שהדבר אפשרי, ולא רק אפשרי, אלא מקנה לו תחושה של סיפוק והישג. מעבר לכך, עבודתו של הנאשם אינה מיטיבה רק עמו, אלא היא נדבך מרכזי בכלכלת משפחתו***... לכן, הן בהיבט הכלכלי, הן בהיבט של יחסי המשפחה, והן בהיבט המוסרי, יש קושי עם שליחת הנאשם לעבודות שירות, בידיעה שהדבר יגבה ממנו מחיר כבד. מעבר לכך, מקובלת עלי טענת הסניגור, כי השוני בין עבודות שירות לשל"ץ אינו גדול

בהכרח, ולטעמי, המסר שמשדר עונש של שליחה לשל"ץ בהיקף נרחב (מאות שעות) אינו פחות מחומרתו ומהאפקט החינוכי וההרתעתי מזה של מאסר בעבודות שירות. מעבר לכך, ידוע שהפרת צו מבחן והפרת צו של"ץ טומנים בחובם מחיר - והוא היכולת להפקיעם ולהטיל על הנאשם כל עונש לרבות מאסר. מדובר בחרב מתהפכת התלויה על צווארו של נאשם, ולכן יש בכך כדי לענות על הצורך בגמול והרתעה גם יחד, ויש בכך להתיישב עם עקרון ההלימה בנסיבותיו החריגות של המקרה, שכאמור ברגיל, אמור היה להסתיים בענישה בדרך של עבודות שירות או מאסר - ועל כך לא חלק איש. בנוסף, הותרת הנאשם במעקב מתמיד של בית המשפט ושירות המבחן, יש בה להפחית מסוכנות לאורך זמן.

גזירת הדין

נוכח האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 450 שעות של"ץ שיבוצעו על-פי תוכנית שיכון שירות המבחן, לא לפני 15.3.2022. שירות המבחן יגיש תוכנית של"ץ בתוך 30 יום מהיום;
 - ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים מסיום עבודות השירות, את העבירות בהן הורשע וכן כל עבירת מין ועבירה של שיבוש מהלכי משפט;
 - ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת מין וכל עבירה בה הורשע;
 - ד. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום.
- הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע כראוי את השל"ץ או את צו המבחן, ניתן יהיה להפקיע את הצווים ולהטיל עליו כל עונש אחר לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום כ"ג שבט, התשפ"ב, 25 בינואר 2022, במעמד הצדדים.